

Samling af Afgørelser

DOMSTOLENS DOM (Niende Afdeling)

11. september 2014*

»Præjudiciel forelæggelse — social sikring af vandrende arbejdstagere — forordning (EØF) nr. 1408/71 og nr. 883/2004 — national lovgivning, der finder anvendelse — fastlæggelse af den medlemsstat, som har kompetence til at tildele en familieydelse — situation, hvor den vandrende arbejdstager samt dennes familie bor i en medlemsstat, hvor de har deres interessecenter, og hvor der er oppebåret en familieydelse — ansøgning om familieydelse i oprindelsesmedlemsstaten efter udløbet af retten til ydelser i bopælsmedlemsstaten — nationale bestemmelser i oprindelsesmedlemsstaten, som fastsætter tildeling af sådanne ydelser til enhver, som har en registreret bopæl i denne medlemsstat«

I sag C-394/13,

angående en anmodning om præjudiciel afgørelse i henhold til artikel 267 TEUF, indgivet af Nejvyšší správní soud (Den Tjekkiske Republik) ved afgørelse af 2. maj 2013, indgået til Domstolen den 11. juli 2013, i sagen:

Ministerstvo práce a sociálních věcí

mod

B.,

har

DOMSTOLEN (Niende Afdeling)

sammensat af afdelingsformanden, M. Safjan, og dommerne A. Prechal (refererende dommer) og K. Jürimäe,

generaladvokat: P. Mengozzi

justitssekretær: A. Calot Escobar,

på grundlag af den skriftlige forhandling,

efter at der er afgivet indlæg af:

— B. ved advokát V. Soukup

— den tjekkiske regering ved M. Smolek og J. Vlácil, som befuldmægtigede

— den græske regering ved T. Papadopoulou, som befuldmægtiget

* Processprog: tjekkisk.

— Europa-Kommissionen ved D. Martin og P. Němečková, som befuldmægtigede,

og idet Domstolen efter at have hørt generaladvokaten har besluttet, at sagen skal pådømmes uden forslag til afgørelse,

afsagt følgende

Dom

- 1 Anmodningen om præjudiciel afgørelse vedrører fortolkningen af artikel 76 i Rådets forordning (EØF) nr. 1408/71 af 14. juni 1971 om anvendelse af de sociale sikringsordninger på arbejdstagere, selvstændige erhvervsdrivende og deres familiemedlemmer, der flytter inden for Fællesskabet, som ændret og ajourført ved Rådets forordning (EF) nr. 118/97 af 2. december 1996 (EFT 1997 L 28, s. 1), som ændret ved Europa-Parlamentets og Rådets forordning (EF) nr. 592/2008 af 17. juni 2008 (EUT L 117, s. 1, herefter »forordning nr. 1408/71«), samt af artikel 87 i Europa-Parlamentets og Rådets forordning (EF) nr. 883/2004 af 29. april 2004 om koordinering af de sociale sikringsordninger (EUT L 166, s. 1, og berigtigelse EUT L 200, s. 1), som ændret ved Europa-Parlamentets og Rådets forordning (EF) nr. 988/2009 af 16. september 2009 (EUT L 284, s. 43, herefter »forordning nr. 883/2004«).
- 2 Anmodningen er blevet indgivet i forbindelse med en tvist mellem Ministerstvo práce a sociálních věcí (ministeriet for beskæftigelse og sociale forhold) og B. vedrørende en afgørelse, hvorved denne blev frataget familieydelse med den begrundelse, at Den Tjekkiske Republik ikke havde kompetence til at tildele disse ydelser.

Retsforskrifter

EU-retten

Forordning nr. 1408/71

- 3 Artikel 1, litra h), i forordning nr. 1408/71 med overskriften »Definitioner« bestemmer:
»betyder udtrykket »bopæl« sædvanligt opholdssted«.
- 4 I denne forordnings artikel 13 med overskriften »Almindelige regler« bestemmes:
»1. Med forbehold af artikel 14c og 14f er de personer, der er omfattet af denne forordning, alene undergivet lovgivningen i én medlemsstat. Spørgsmålet om, hvilken lovgivning der skal anvendes, afgøres efter bestemmelserne i dette afsnit.
2. Med forbehold af artikel 14 til 17:
[...]
f) er en person, som ophører med at være omfattet af en medlemsstats lovgivning, uden at han bliver omfattet af en anden medlemsstats lovgivning i overensstemmelse med en af reglerne i ovenstående litra eller med en af de i artikel 14 til 17 omhandlede undtagelser eller særlige regler, omfattet af lovgivningen i den medlemsstat, på hvis område han er bosat, i overensstemmelse med bestemmelserne i denne lovgivning alene.«

- 5 I kapitel 7 i samme forordnings afsnit III er artikel 76, stk. 1, med overskriften »Prioritetsregler i tilfælde af samtidig ret til familiedydelser i medfør af lovgivningen i den kompetente stat og i medfør af lovgivningen i den medlemsstat, hvor familiemedlemmerne er bosat« affattet således:

»Når der i medfør af lovgivningen i den medlemsstat, på hvis område familiemedlemmerne er bosat, kan udbetales familiedydelser, stilles retten til familiedydelser, der i medfør af lovgivningen i en anden medlemsstat i samme periode kan udbetales til det samme familiemedlem som følge af udøvelse af erhvervsvirksomhed, i påkommende tilfælde i overensstemmelse med artikel 73 eller 74, i bero i et omfang svarende til det beløb, der er fastsat i lovgivningen i førstnævnte medlemsstat.«

Forordning nr. 883/2004 og nr. 987/2009

- 6 Forordning nr. 1408/71 er erstattet af forordning nr. 883/2004. Sidstnævnte forordning finder i overensstemmelse med dennes artikel 91 anvendelse fra datoen for gennemførelsesforordningens ikrafttræden. Europa-Parlamentets og Rådets forordning (EF) nr. 987/2009 af 16. september 2009 om de nærmere regler til gennemførelse af forordning nr. 883/2004 (EUT L 284, s. 1) trådte i kraft den 1. maj 2010.
- 7 Artikel 1 i forordning nr. 883/2004 med overskriften »Definitioner« bestemmer følgende i litra j): »bopæl«: det sted, hvor en person har sit sædvanlige opholdssted«.
- 8 Nævnte forordnings artikel 11 med overskriften »Almindelige regler« bestemmer følgende i stk. 1 og stk. 3, litra e):

»1. Personer, som er omfattet af denne forordning, er alene undergivet lovgivningen i én medlemsstat. Spørgsmålet om, hvilken lovgivning der skal anvendes, afgøres efter bestemmelserne i dette afsnit.

[...]

3. Med forbehold af artikel 12 til 16:

[...]

- e) er alle andre personer, som ikke falder ind under litra a)-d), omfattet af lovgivningen i bopælsmedlemsstaten, dog uden at tilsidesætte bestemmelser i denne forordning, som sikrer de pågældende ret til ydelser efter lovgivningen i en eller flere andre medlemsstater.«
- 9 Samme forordnings artikel 87 med overskriften »Overgangsbestemmelser« bestemmer i stk. 1, 3 og 8:

»1. Denne forordning begrunder ikke ret til ydelser for noget tidsrum, der ligger forud for datoen for dens anvendelse.

[...]

3. Rettigheder kan erhverves i medfør af denne forordning, selv om de vedrører en begivenhed, der er indtruffet, før forordningen kom til anvendelse i den pågældende medlemsstat, jf. dog stk. 1.

[...]

8. Såfremt en person ved anvendelse af denne forordning bliver omfattet af lovgivningen i en anden medlemsstat end den, hvis lovgivning han var omfattet af i henhold til afsnit II i forordning [nr. 1408/71], er denne person fortsat omfattet af sidstnævnte lovgivning, så længe den hidtil

gældende situation ikke ændres, dog ikke længere end ti år fra anvendelsen af denne forordning, medmindre han anmoder om at være omfattet af den lovgivning, der gælder i henhold til denne forordning. [...]«

10 Artikel 11 i forordning nr. 987/2009 med overskriften »Elementer til brug ved fastsættelse af bopæl« er affattet således:

»1. Hvis der er uenighed mellem institutioner i to eller flere medlemsstater om fastsættelse af bopælen for en person, der er omfattet af grundforordningen, fastsætter de pågældende institutioner ved fælles aftale, hvor den pågældende persons interessecenter er, på grundlag af en samlet vurdering af alle tilgængelige oplysninger om relevante forhold, der i givet fald bl.a. kan omfatte:

- a) varigheden og kontinuiteten af personens tilstedeværelse på de berørte medlemsstaters områder
- b) den pågældende persons situation, herunder:
  - i) arten af og de specifikke forhold i forbindelse med den virksomhed, der udøves, navnlig det sted, hvor denne virksomhed sædvanligvis udøves, virksomhedens faste karakter og en arbejdskontrakts varighed
  - ii) vedkommendes familiemæssige situation og familiemæssige bånd
  - iii) udøvelsen af ulønnet virksomhed
  - iv) når det drejer sig om studerende, deres indtægtskilde
  - v) vedkommendes boligsituation, især hvor fast den er
  - vi) den medlemsstat, hvor den pågældende anses for at have skattemæssig bopæl.

2. Hvis de berørte institutioner ikke kan nå til enighed under hensyntagen til de forskellige kriterier baseret på relevante kendsgerninger i stk. 1, betragtes den pågældende persons hensigt, som den fremgår af sådanne kendsgerninger og omstændigheder, bl.a. årsagerne til, at den pågældende er flyttet, som afgørende ved fastsættelsen af vedkommendes faktiske bopælssted.«

Tjekkisk ret

11 Det fremgår af forelæggelsesafgørelsen, at ifølge artikel 3 og artikel 31, stk. 1, andet punktum, i zákon č. 117/1995 Sb., o státní sociální podpoře (lov nr. 117/1995 om social bistand) i den affattelse, der var gældende på tidspunktet for vedtagelsen af den i hovedsagen omhandlede administrative afgørelse, er en fysisk person, som har registreret sin bopæl på Den Tjekkiske Republiks område i overensstemmelse med artikel 10 og 10a i zákon č. 133/2000 Sb., o evidenci obyvatel a rodných číslech a o změně některých zákonů (zákon o evidenci obyvatel) (lov nr. 133/2000 om folkeregisteret og nummeret i det nationale register og om ændring af visse love), berettiget til forældretilskud.

Twisten i hovedsagen og de præjudicielle spørgsmål

12 B. er en tjekkisk statsborger, som bor i Frankrig med sin mand og mindreårige datter, som er født i Frankrig. B. og hendes mand har imidlertid hver især en bolig i Den Tjekkiske Republik, hvis adresse er blevet registreret i overensstemmelse med artikel 10 og 10a i lov nr. 133/2000 om folkeregisteret og nummeret i det nationale register og om ændring af visse love.

- 13 B. har oppebåret arbejdsløshedsydelse i Frankrig, og hendes mand udøver erhvervsvirksomhed i Frankrig. Hele familien har sygeforsikring i Frankrig. I perioden fra den 9. februar til den 30. maj 2009 havde B. barselsorlov og oppebar som følge heraf i Frankrig en barselsydelse. Efterfølgende, i perioden fra den 1. juni til den 30. november 2009, oppebar B. i denne medlemsstat en supplerende familieydelse benævnt »småbørnsydelse« eller »PAJE«, hvis størrelse afhænger af modtagerens indtægt. Da B. havde opbrugt sin ret til nævnte ydelse, indgav hun i Den Tjekkiske Republik en ansøgning med henblik på at modtage en familieydelse.
- 14 Ved afgørelse af 14. juni 2010 besluttede Úřad práce (arbejdsformidlingen) i Ostrava at tildele hende nævnte ydelse fra den 1. december 2009.
- 15 Krajský úřad Moravskoslezského kraje (den regionale myndighed i regionen Mæhren-Schlesien), hvis beføjelser er blevet overført til Ministerstvo práce a sociálních věcí, var af den opfattelse, at B.s ret til familieydelse skulle være genstand for en ny vurdering på det tidspunkt, hvor forordning nr. 883/2004 trådte i kraft, dvs. den 1. maj 2010, og besluttede ved afgørelse af 16. november 2010 at fratage hende den pågældende ydelse fra den 1. maj 2010 med den begrundelse, at Den Tjekkiske Republik ikke længere var den kompetente medlemsstat, eftersom B.s og hendes families interessecenter befandt sig i Frankrig.
- 16 Den forelæggende ret er i tvivl om Den Tjekkiske Republiks kompetence på området for tildeling af familieydelse til B. Retten er af den opfattelse, at det, i tilfælde af at det antages, at Den Tjekkiske Republik har haft kompetence til at tildele sådanne familieydelse, er tvivlsomt, om denne fortsat har haft kompetence efter den 1. maj 2010, henset til de nye regler vedrørende bopæl i forordning nr. 987/2009.
- 17 Under disse omstændigheder har Nejvyšší správní soud (den øverste forvaltningsdomstol) besluttet at udsætte sagen og forelægge Domstolen følgende præjudicielle spørgsmål:
- »1) Skal artikel 76 i forordning [nr. 1408/71] under omstændighederne i denne sag, nemlig at sagsøgeren, hendes ægteemand og barn bor i Frankrig, at hendes ægteemand arbejder i Frankrig, at centeret for deres interesser er i Frankrig, og at sagsøgeren i Frankrig har modtaget fuld familieydelse PAJE (prestation d'accueil du jeune enfant, småbørnsydelse), fortolkes således, at Den Tjekkiske Republik er den [medlems]stat, som har kompetence til at tildele en familieydelse/et forældretilskud?
- Såfremt spørgsmål 1 besvares bekræftende:
- 2) Skal overgangsbestemmelserne i forordning [nr. 883/2004] fortolkes således, at de pålægger Den Tjekkiske Republik at tildele en familieydelse efter den 30. april 2010, selv om en stats kompetence efter den 1. maj 2010 kan være påvirket af den nye bopælsdefinition i forordning [nr. 987/2009] (artikel 22 ff.)?
- Såfremt spørgsmål 1 besvares benægtende:
- 3) Skal forordning [nr. 883/2004], navnlig artikel 87, under omstændighederne i denne sag fortolkes således, at Den Tjekkiske Republik fra den 1. maj 2010 er den [medlems]stat, som har kompetence til at tildele en familieydelse?«

Om formaliteten

- 18 B. har gjort gældende, at spørgsmålene i forhold til hovedsagen er irrelevante, eftersom de vedrører hendes ret til familieydelse fra den 1. december 2009, selv om det er ubestridt, at hun har ret til disse ydelser for perioden fra den 1. december 2009 til den 1. maj 2010, idet denne sag kun vedrører tabet af denne ret fra sidstnævnte dato.
- 19 Det skal bemærkes, at inden for rammerne af proceduren i artikel 267 TEUF tilkommer det udelukkende den nationale retsinstans, som tvisten er indbragt for, og som har ansvaret for den retsafgørelse, som skal træffes, på grundlag af omstændighederne i den konkrete sag at vurdere, såvel om en præjudiciel afgørelse er nødvendig for, at den kan afsige dom, som relevansen af de spørgsmål, den forelægger Domstolen. Når de stillede spørgsmål vedrører fortolkningen af EU-retten, er Domstolen derfor principielt forpligtet til at træffe afgørelse. Den formodning for, at de præjudicielle spørgsmål, som en national ret har forelagt, er relevante, kan kun undtagelsesvis afvises, såfremt det klart fremgår, at den ønskede fortolkning af EU-retten savner enhver forbindelse med realiteten i hovedsagen eller dennes genstand, når problemet er af hypotetisk karakter, eller når Domstolen ikke råder over de faktiske og retlige oplysninger, som er nødvendige for, at den kan foretage en sagligt korrekt besvarelse af de stillede spørgsmål (jf. bl.a. dom *Iberdrola Distribución Eléctrica*, C-300/13, EU:C:2014:188, præmis 16).
- 20 I det foreliggende tilfælde fremgår det ikke, at den af den forelæggende ret ønskede fortolkning af EU-retten savner enhver forbindelse med realiteten i hovedsagen eller dennes genstand, eller at problemet er af hypotetisk karakter. Da Domstolen i øvrigt råder over de faktiske og retlige oplysninger, som er nødvendige for, at den kan foretage en sagligt korrekt besvarelse af de stillede spørgsmål, kan disse følgelig, i modsætning til det af B. anførte, antages til realitetsbehandling.

Om de præjudicielle spørgsmål

Om det første spørgsmål

- 21 Indledningsvis bemærkes, at det som led i den samarbejdsprocedure mellem de nationale retter og Domstolen, som er indført ved artikel 267 TEUF, tilkommer denne at give den nationale ret et hensigtsmæssigt svar, som sætter den i stand til at afgøre den tvist, der verserer for den. Ud fra dette synspunkt påhviler det Domstolen i givet fald at omformulere de spørgsmål, der forelægges den (domme *Krüger*, C-334/95, EU:C:1997:378, præmis 22 og 23, og *Hewlett-Packard Europe*, C-361/11, EU:C:2013:18, præmis 35).
- 22 I det foreliggende tilfælde ønsker den forelæggende ret med sit første spørgsmål nærmere bestemt oplyst, om forordning nr. 1408/71 skal fortolkes således, at den er til hinder for, at en medlemsstat anses for at være den stat, der har kompetence til at tildele en familieydelse, i overensstemmelse med dens nationale lovgivning, til en person, alene som følge af at sidstnævnte har en bopæl, der er registreret på dens område, uden at denne og dennes familiemedlemmer arbejder eller har fast bopæl i denne medlemsstat.
- 23 Ifølge Domstolens faste praksis tilsigter bestemmelserne i afsnit II i denne forordning bl.a., at de berørte i princippet er omfattet af den sociale sikringsordning i en enkelt medlemsstat, således at samtidig anvendelse af flere nationale lovgivninger og de vanskeligheder, som kan opstå som følge heraf, undgås. Dette princip kommer navnlig til udtryk i nævnte forordnings artikel 13, stk. 1 (jf. bl.a. dom *Hudzinski og Wawrzyniak*, C-611/10 og C-612/10, EU:C:2012:339, præmis 41).

- 24 I det foreliggende tilfælde skal det fastslås, at den lovgivning, der finder anvendelse på B.s situation for så vidt angår hendes ret til familieydelse, afgøres ved artikel 13, stk. 2, litra f), i forordning nr. 1408/71. En person, som helt er ophørt med at have lønnet beskæftigelse på en medlemsstats område, og som derfor ikke længere opfylder betingelserne i denne forordnings artikel 13, stk. 2, litra a), og heller ikke opfylder betingelserne i nogen af de øvrige bestemmelser i nævnte forordning for at være omfattet af en medlemsstats lovgivning, er nemlig i medfør af samme forordnings artikel 13, stk. 2, litra f), omfattet af lovgivningen i den medlemsstat, hvor han tidligere har haft lønnet beskæftigelse, når han fortsætter med at have bopæl dér (jf. i denne retning dom Kuusijärvi, C-275/96, EU:C:1998:279, præmis 29 og 34).
- 25 I medfør af denne sidstnævnte bestemmelse er B. således fortsat undergivet lovgivningen i den medlemsstat, på hvis område hun tidligere har haft lønnet beskæftigelse, og hvor hun fortsat har sin bopæl, dvs., henset til de oplysninger, der fremgår af forelæggelsesafgørelsen, den franske lovgivning.
- 26 I denne henseende bemærkes nemlig, at i henhold til artikel 1, litra h), i forordning nr. 1408/71 betyder udtrykket »bopæl« som omhandlet i denne forordning sædvanligt opholdssted, dvs. det sted, hvor de pågældende personer har deres faste bopæl, og hvor deres sædvanlige interessecentrum ligeledes befinder sig, og udgør følgelig et selvstændigt begreb i EU-retten (jf. dom Swaddling, C-90/97, EU:C:1999:96, præmis 28 og 29). Det følger af de faktiske omstændigheder, der er fastlagt af den forelæggende ret og gengivet i denne doms præmis 12 og 13, at B.s sædvanlige opholdssted og sædvanlige interessecenter befinder sig i Frankrig.
- 27 Eftersom B. er undergivet den franske lovgivning i henhold til nævnte forordnings artikel 13, opstår endvidere spørgsmålet, hvorvidt bestemmelserne i samme forordning er til hinder for, at de i hovedsagen omhandlede familieydelse i henhold til national ret tildeles af en medlemsstat, som ikke er den kompetente medlemsstat som omhandlet i forordning nr. 1408/71. Det fremgår nemlig af forelæggelsesafgørelsen, at B. i henhold til den tjekkiske lovgivning kan modtage denne ydelse, alene som følge af at hun har registreret en bolig på Den Tjekkiske Republiks område.
- 28 I denne forbindelse bemærkes, at en ikke-kompetent medlemsstat bevarer muligheden for at tildele familietillæg, hvis der foreligger en præcis og særlig nær tilknytning mellem denne stats område og den omhandlede situation, på betingelse af at forudsigeligheden og den effektive anvendelse af koordineringsbestemmelserne ikke påvirkes uforholdsmæssigt (jf. i denne retning dom Hudzinski og Wawrzyniak, EU:C:2012:339, præmis 65-67).
- 29 B.s blotte registrering af en fast bolig i Den Tjekkiske Republik, uden at hun bor i denne medlemsstat, idet hun tilsyneladende bor fast i Frankrig med sin familie, hvor hun har oppebåret arbejdsløshedsydelse, barselsydelse fra den 9. februar 2009 og dernæst en familieydelse, som ligner den, hun efterfølgende forlangte udbetalt af Den Tjekkiske Republik, synes imidlertid ikke, med forbehold af den forelæggende rets endelige undersøgelser, at kunne skabe en sådan tilknytning mellem B. og Den Tjekkiske Republik.
- 30 Henset til de ovenstående betragtninger skal det første spørgsmål besvares med, at forordning nr. 1408/71, og navnlig dennes artikel 13, skal fortolkes således, at den er til hinder for, at en medlemsstat anses for at være den stat, som har kompetence til at tildele en familieydelse til en person, alene som følge af at sidstnævnte har en bolig, der er registreret på denne medlemsstats område, uden at denne og dennes familiemedlemmer arbejder eller bor fast i nævnte medlemsstat. Artikel 13 i denne forordning skal fortolkes således, at den ligeledes er til hinder for, at en medlemsstat, som ikke er den kompetente medlemsstat i forhold til en omhandlet person, tildeler familieydelse til denne, medmindre der foreligger en præcis og særlig nær tilknytning mellem den omhandlede situation og denne første medlemsstats område.

Om det andet spørgsmål

- 31 Under hensyn til besvarelsen af det første spørgsmål er det uforholdsmæssigt at besvare det andet spørgsmål.

Om det tredje spørgsmål

- 32 Med det tredje spørgsmål ønsker den forelæggende ret nærmere bestemt oplyst, om forordning nr. 883/2004 skal fortolkes således, at den er til hinder for, at en medlemsstat, fra den 1. maj 2010, anses for at være den stat, der har kompetence til at tildele en familieydelse, i overensstemmelse med dens nationale ret, til en person, alene som følge af at sidstnævnte har en bolig, der er registreret på dens område, uden at denne og dennes familiemedlemmer arbejder eller bor fast i denne medlemsstat.
- 33 Henset til den i denne doms præmis 21 anførte praksis fra Domstolen bemærkes i det foreliggende tilfælde indledningsvis, at det i nævnte forordnings artikel 11, hvis ordlyd svarer til ordlyden af artikel 13 i forordning nr. 1408/71, bestemmes, at personer, som er omfattet af forordning nr. 883/2004, alene er undergivet lovgivningen i én medlemsstat, den kompetente stat. I medfør af sidstnævnte forordnings artikel 11, stk. 3, litra e), og af grunde svarende til dem, der er redegjort for i denne doms præmis 24-26, er B. imidlertid undergivet lovgivningen i bopælsmedlemsstaten.
- 34 I denne forbindelse bemærkes, at begrebet »bopæl« i artikel 1, litra j), i forordning nr. 883/2004 er defineret som det sted, hvor en person har sit sædvanlige opholdssted. Artikel 11 i gennemførelsesforordning nr. 987/2009 sidestiller bopælen med den pågældende persons interessecenter. Denne artikel kodificerer ligeledes de i Domstolens praksis opstillede forhold, som kan tages i betragtning ved fastlæggelsen af nævnte interessecenter, såsom varigheden og kontinuiteten af personens tilstedeværelse på de berørte medlemsstats områder eller vedkommendes familiemæssige situation og familiemæssige bånd (jf. i denne retning dom Wencel, C-589/10, EU:C:2013:303, præmis 50).
- 35 Under disse omstændigheder, og uden at det er nødvendigt at tage stilling til de overgangsbestemmelser, der er fastsat i artikel 87 i forordning nr. 883/2004, konstateres blot, at denne forordning ikke har indført nogen relevant ændring i forhold til forordning nr. 1408/71 for så vidt angår bestemmelserne vedrørende udpegning af den kompetente medlemsstat og begrebet bopæl, som regulerer løsningen i hovedsagen. I denne sag er Den Tjekkiske Republik derfor ikke den kompetente medlemsstat i henhold til de relevante bestemmelser i forordning nr. 883/2004.
- 36 Henset til ovenstående betragtninger skal det tredje spørgsmål besvares med, at forordning nr. 883/2004, og navnlig dennes artikel 11, skal fortolkes således, at den er til hinder for, at en medlemsstat anses for at være den stat, der har kompetence til at tildele en familieydelse til en person, alene som følge af at sidstnævnte har en bolig, der er registreret på denne medlemsstats område, uden at denne og dennes familiemedlemmer arbejder eller bor fast i nævnte medlemsstat.

Sagens omkostninger

- 37 Da sagens behandling i forhold til hovedsagens parter udgør et led i den sag, der verserer for den forelæggende ret, tilkommer det denne at træffe afgørelse om sagens omkostninger. Bortset fra nævnte parters udgifter kan de udgifter, som er afholdt i forbindelse med afgivelse af indlæg for Domstolen, ikke erstattes.

På grundlag af disse præmisser kender Domstolen (Niende Afdeling) for ret:

- 1) Rådets forordning (EØF) nr. 1408/71 af 14. juni 1971 om anvendelse af de sociale sikringsordninger på arbejdstagere, selvstændige erhvervsdrivende og deres familiemedlemmer, der flytter inden for Fællesskabet, som ændret og ajourført ved Rådets forordning (EF) nr. 118/97 af 2. december 1996, som ændret ved Europa-Parlamentets og Rådets forordning (EF) nr. 592/2008 af 17. juni 2008, og navnlig dennes artikel 13, skal fortolkes således, at den er til hinder for, at en medlemsstat anses for at være den stat, som har kompetence til at tildele en familieydelse til en person, alene som følge af at sidstnævnte har en bolig, der er registreret på denne medlemsstats område, uden at denne og dennes familiemedlemmer arbejder eller bor fast i nævnte medlemsstat. Artikel 13 i denne forordning skal fortolkes således, at den ligeledes er til hinder for, at en medlemsstat, som ikke er den kompetente medlemsstat i forhold til en omhandlet person, tildeler familieydelse til denne, medmindre der foreligger en præcis og særlig nær tilknytning mellem den omhandlede situation og denne første medlemsstats område.
- 2) Europa-Parlamentets og Rådets forordning (EF) nr. 883/2004 af 29. april 2004 om koordinering af de sociale sikringsordninger, som ændret ved Europa-Parlamentets og Rådets forordning (EF) nr. 988/2009 af 16. september 2009, og navnlig dennes artikel 11, skal fortolkes således, at den er til hinder for, at en medlemsstat anses for at være den stat, der har kompetence til at tildele en familieydelse til en person, alene som følge af at sidstnævnte har en bolig, der er registreret på denne medlemsstats område, uden at denne og dennes familiemedlemmer arbejder eller bor fast i nævnte medlemsstat.

Underskrifter